

7. 12. 2018

Centrum Arkadije Petrova

Předkládáme vaší pozornosti důležitý úryvek z knihy Grigorije Grabového, který vysvětluje mnohé otázky týkající se koncentrace.

Koncentrace vlastního vědomí může vést k radikální změně struktury světa

Je potřeba pouze zaznamenat, že slovo **koncentrace** se zde používá současně ve dvou významech.

Jeden význam tohoto slova je dobře znám zvláště těm, kdo se zabývali takovými disciplínami, jako je jóga. V některých duchovních disciplínách se vysvětluje, jak je možné za pomoci koncentrace vědomí například na nějaký tělesný orgán změnit stav tohoto orgánu a učinit jej zdravým.

Jiný význam slova **koncentrace**, který zde máme také na mysli, tkví v následujícím. Vědomí je struktura, která duši umožňuje řídit tělo, a v širokém smyslu tohoto slova je vědomí struktura, která sjednocuje duchovní a fyzickou materii. V tomto kontextu označuje koncentrace vědomí jeho reálnou kumulaci.

Můžeme uvést, pravda, velmi přibližně, analogii s počítači, abychom prostě ideu zdůraznili. Vzpomeňme si, co se pro výpočty používalo na úsvitu počítačové éry. První elektronické počítače zabíraly několik místností, ale současný počítač se vejde na dlaň, a má přitom mnohem větší kapacitu.

Je jasné, že jestliže nějaké zařízení zpočátku zabíralo několik místností, a nyní se vejde na dlaň, můžeme mluvit o koncentraci všech těch struktur, které je činí počítačem, v nevelkém prostoru tohoto zařízení.

Věc se má analogicky i s vědomím, které, jak víme, také představuje nějakou strukturu. Podle toho, nakolik člověk na sobě pracuje, podle míry jeho vývoje, podle míry jeho duchovního růstu probíhá stále větší a větší koncentrace jeho vědomí. Právě takový je druhý význam slova **koncentrace**, používaný ve formulaci tohoto principu.

Tento druhý význam slova **koncentrace** je zvláště důležitý. Koncentrace vědomí zde v podstatě znamená zvětšení hutnosti informací, zvětšení masivu informací v objemové jednotce. Taková koncentrace vědomí může mít dalekosáhlé následky. Když v procesu vývoje člověka koncentrace jeho vědomí dosahuje v nějakém prostoru určité veličiny, potom se tento prostor začíná člověku podřizovat, začíná se podřizovat jeho vědomí. V takové situaci se mění struktura Světa. Svět již nebude určovat strukturu člověka, ale tón bude určovat člověk sám.

Jakmile se koncentrace vědomí stane větší než koncentrace hmoty, například stroje, potom se člověk stane již nedobytným, bude již nezničitelný. Myšlenky, slova a činy člověka se stanou základním prvkem, a stroje, budovy, planety, ty všechny a další materiální objekty budou druhotným prvkem. A to již bude následující úroveň existence.